Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA 92/13/CEE A CONSILIULUI

din 25 februarie 1992

privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor

(JO L 76, 23.3.1992, p. 14)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 2006/97/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	107	20.12.2006
►**M2**	Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007	L 335	31	20.12.2007

Astfel cum a fost modificată prin:

►**A1**	Actul de aderare a Austriei, a Suediei şi a Finlandei	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene	L 236	33	23.9.2003

▼B

DIRECTIVA 92/13/CEE A CONSILIULUI

din 25 februarie 1992

privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene și, în special, articolul 100a,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

în cooperare cu Parlamentul European ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât Directiva 90/531/CEE a Consiliului din 17 septembrie 1990 privind procedurile de achiziții publice ale entităților care activează în sectoarele ([4]) de apă, energie, transporturi și telecomunicații stabilește norme privind procedurile de achiziții publice menite să garanteze potențialilor furnizori și contractori șanse egale de participare la adjudecarea contractelor, însă nu conține nici o prevedere specifică care să asigure aplicarea efectivă a acesteia;

întrucât aranjamentele existente deopotrivă la nivel național și comunitar având ca scop garantarea aplicării acesteia nu sunt întotdeauna adecvate;

întrucât lipsa unor căi de atac eficiente sau caracterul inadecvat al celor existente ar putea împiedica întreprinderile comunitare să înainteze oferte; întrucât, prin urmare, statele membre trebuie să remedieze această situație;

întrucât Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative privind aplicarea procedurilor de soluționare a contestațiilor privind atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și lucrări ([5]) se limitează la procedurile de atribuire a contractelor prevăzute în Directiva 71/305/CEE a Consiliului din 26 iulie 1971 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de lucrări publice ([6]), modificată ultima dată de Directiva 90/531/CEE, și în Directiva 77/62/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1976 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de produse ([7]), modificată ultima dată de Directiva 90/531/CEE;

întrucât deschiderea concurenței la nivel comunitar pentru achizițiile publice din sectoarele avute în vedere impune adoptarea unor dispoziții menite să pună la dispoziția contractorilor și furnizorilor proceduri corespunzătoare privind căile de atac, în caz de încălcare a legislației comunitare sau a normelor de drept intern de punere în aplicare a acesteia;

([1]) JO C 216, 31.8.1990, p. 8.
JO C 179, 10.7.1991, p. 18.
([2]) JO C 106, 22.4.1991, p. 82.
JO C 39, 17.2.1992.
([3]) JO C 60, 8.3.1991, p. 16.
([4]) JO L 297, 29.10.1990, p. 1.
([5]) JO L 395, 30.12.1989, p. 33.
([6]) JO L 185, 16.8.1971, p. 5.
([7]) JO L 13, 15.1.1977, p. 1.

▼B

întrucât se impune asigurarea unui grad sporit de transparență și nediscriminare și întrucât, pentru ca acestea să aibă efecte concrete, se impune să fie disponibile căi de atac eficiente și rapide;

întrucât trebuie să se țină cont de natura specifică a anumitor hotărâri judecătorești, prin autorizarea statelor membre să aleagă între diversele competențe conferite instanțelor sesizate în căi de atac care au efecte echivalente;

întrucât una dintre aceste opțiuni include competența de a interveni nemijlocit în procedurile de achiziții publice ale entităților contractante prin, de exemplu, suspendarea acestora sau anularea deciziilor sau a clauzelor discriminatorii din documente sau publicații;

întrucât cealaltă opțiune prevede competența de a exercita presiuni efective indirecte asupra entităților contractante cu scopul de a le determina să remedieze orice încălcare sau de a le împiedica să comită încălcări și de a preveni producerea de daune;

întrucât solicitarea de despăgubiri trebuie să fie, în toate cazurile, posibilă;

întrucât, în cazul în care se solicită despăgubiri ce reprezintă cheltuielile de elaborare a ofertei sau cheltuielile de participare la licitația pentru atribuirea unui contract, solicitantului nu trebuie să i se ceară să dovedească, pentru a-și recupera cheltuielile pe care le-a efectuat, că, în absența încălcării respective, contractul ar fi fost adjudecat în favoarea sa;

întrucât entitățile contractante care se conformează normelor de achiziție au dreptul să facă public acest lucru prin mijloacele corespunzătoare; întrucât acest lucru impune analizarea de către persoane independente a procedurilor și practicilor de achiziție aplicate de respectivele entități;

întrucât, în acest scop, este nevoie de un sistem de atestare care să dea posibilitatea publicării unei declarații privind aplicarea corectă a normelor de achiziție în anunțurile publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*;

întrucât entitățile contractante trebuie să aibă șansa de a recurge la sistemul de atestare, dacă doresc acest lucru; întrucât statele membre trebuie să le dea acestora posibilitatea de a face acest lucru; întrucât statele membre pot face acest lucru fie stabilind ele însele un astfel de sistem, fie permițând entităților contractante să recurgă la sistemul de atestare stabilit de un alt stat membru; întrucât acestea au dreptul să traseze sarcina de verificare, în cadrul sistemului de atestare, unor persoane, unor profesiuni sau personalului din diverse instituții;

întrucât flexibilitatea necesară în introducerea unui astfel de sistem este garantată prin stabilirea, în prezenta directivă, a cerințelor esențiale pentru acest sistem; întrucât detaliile operaționale trebuie să fie prevăzute în standardele europene la care se referă prezenta directivă;

întrucât este posibil ca statele membre să fie nevoite să definească detaliile operaționale înainte de adoptarea sau în completarea normelor cuprinse în standardele europene;

întrucât, în cazul în care întreprinderile nu recurg la procedura de contestație, anumite încălcări nu pot fi corectate dacă nu se instituie un mecanism special destinat acestui scop;

întrucât, în consecință, Comisia trebuie, atunci când consideră că s-a comis o încălcare clară și manifestă în timpul aplicării unei proceduri de achiziții publice, să aibă posibilitatea să sesizeze autoritățile competente din statul membru și entitățile contractante în cauză, astfel încât să se ia măsurile adecvate pentru corectarea rapidă a încălcării respective;

întrucât este necesar să existe posibilități de conciliere la nivel comunitar, care să permită rezolvarea amiabilă a litigiilor;

întrucât aplicarea în practică a prezentei directive trebuie reexaminată simultan cu aplicarea Directivei 90/531/CEE, pe baza informațiilor ce

▼B

urmează a fi furnizate de statele membre referitoare la funcționarea procedurilor naționale de soluționare a contestațiilor;

întrucât prezenta directivă trebuie să intre în vigoare simultan cu Directiva 90/531/CEE;

întrucât se cuvine ca Regatului Spaniei, Republicii Elene și Republicii Portugheze să li se acorde perioade suplimentare pentru transpunerea prezentei directive, ținând seama de datele de aplicare a Directivei 90/531/CEE în țările respective,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Căile de atac la nivel național

▼M2

Articolul 1

Domeniul de aplicare și disponibilitatea căilor de atac

(1) Prezenta directivă se aplică în cazul contractelor menționate în Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale ([1]), cu excepția cazului în care aceste contracte sunt excluse în conformitate cu articolul 5 alineatul (2), articolele 18-26, articolele 29 și 30 sau articolul 62 din respectiva directivă.

Contractele, în înțelesul prezentei directive, includ contractele de furnizare, contractele de lucrări și servicii, acordurile-cadru și sistemele dinamice de achiziții.

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că, în ceea ce privește contractele circumscrise domeniului de aplicare al Directivei 2004/17/CE, deciziile luate de entitățile contractante pot fi supuse unor căi de atac efective și, în special, cât se poate de rapide în conformitate cu condițiile stabilite la articolele 2-2f din prezenta directivă, în temeiul nerespectării, prin aceste decizii, a legislației comunitare în domeniul achizițiilor publice sau a normelor de drept intern de transpunere a acesteia.

(2) Statele membre garantează că nu există, între întreprinderile care susțin că au suferit un prejudiciu în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract, nicio discriminare ca rezultat al distincției făcute de prezenta directivă între normele de drept intern de transpunere a legislației comunitare și celelalte norme de drept intern.

(3) Statele membre asigură accesul la căile de atac, în temeiul unor norme detaliate pe care statele membre pot să le stabilească în acest sens, cel puțin oricărei persoane care are sau care a avut vreun interes în obținerea unui anumit contract și care a fost prejudiciată sau riscă să fie prejudiciată printr-o presupusă încălcare.

(4) Statele membre pot impune ca o persoană care dorește să exercite o cale de atac să notifice entitatea contractantă cu privire la presupusa încălcare și la intenția sa de a formula o cale de atac, cu condiția ca acest lucru să nu afecteze termenul suspensiv, în conformitate cu articolul 2a alineatul (2) sau orice alt termen de exercitare a unei căi de atac, în conformitate cu articolul 2c.

(5) Statele membre pot impune ca, într-o primă etapă, persoana în cauză să exercite o cale de atac în fața entității contractante. În acest caz, statele membre garantează că formularea unei asemenea căi de atac

([1]) JO L 134, 30.4.2004, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/97/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 107).

▼M2

are ca rezultat suspendarea imediată a posibilității de încheiere a contractului.

Statele membre stabilesc mijloacele de comunicare corespunzătoare, printre care se numără și faxul sau mijloacele electronice, care trebuie utilizate în cazul formulării unei căi de atac în conformitate cu primul paragraf.

Suspendarea menționată la primul paragraf nu încetează înainte de expirarea unui termen de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare trimiterii, de către entitatea contractantă, a unui răspuns, în cazul utilizării faxului sau a mijloacelor electronice, sau, în cazul utilizării unor alte mijloace de comunicare, înainte de expirarea fie a unui termen de cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare trimiterii, de către entitatea contractantă, a unui răspuns, fie a unui termen de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii unui răspuns.

▼B

Articolul 2

▼M2

Cerințe referitoare la căile de atac

▼B

(1) Statele membre veghează ca măsurile adoptate în legătură cu procedurile de revizuire prevăzute la articolul 1 să includă dispoziții care conferă competența:

fie

(a) de a lua, cât mai devreme posibil și recurgând la o procedură provizorie, măsurile tranzitorii menite să corecteze presupusa încălcare sau să prevină prejudicierea în continuare a intereselor avute în vedere, inclusiv măsurile de suspendare sau de garantare a suspendării procedurii de atribuire a contractului sau a punerii în aplicare a oricărei decizii adoptate de entitatea contractantă;

(b) să anuleze sau să asigure anularea deciziilor luate ilegal, inclusiv eliminarea specificațiilor tehnice, economice sau financiare discriminatorii din anunțul referitor la contract, nota informativă periodică, anunțul privitor la existența unui sistem de calificare, invitația de participare la licitație, caietul de sarcini sau din orice alte documente legate de procedura de atribuire a contractului respectiv

fie

(c) să ia, cât mai devreme posibil, eventual prin proceduri provizorii și, dacă este nevoie, printr-o procedură finală de fond, măsuri, altele decât cele prevăzute la punctele (a) și (b) menite să corecteze orice încălcare constatată și să prevină prejudicierea intereselor respective; în special, emiterea unui ordin care să oblige la plata unei anumite sume în cazul în care încălcarea nu a fost remediată sau prevenită.

Statele membre pot să facă această opțiune fie pentru toate entitățile contractante, fie pentru unele categorii de entități definite pe baza unor criterii obiective, menținând în orice caz eficacitatea măsurilor stabilite cu scopul de a preveni prejudicierea intereselor avute în vedere;

(d) și, în ambele cazuri de mai sus, să acorde despăgubiri persoanelor vătămate ca urmare a încălcării comise.

În cazul în care se solicită daune pe motiv că s-a adoptat o decizie ilegală, statele membre au dreptul, acolo unde sistemul juridic intern o impune și, în acest scop, stabilește și organele împuternicite să facă acest lucru, să ceară ca decizia contestată să fie mai întâi anulată sau declarată ilegală.

▼M2

(2) Competențele menționate la alineatul (1) și la articolele 2d și 2e pot fi acordate unor organisme distincte care să răspundă de diferite aspecte ale căilor de atac.

(3) În cazul în care un organism de primă instanță, independent de entitatea contractantă, soluționează o cale de atac privind decizia de atribuire a unui contract de achiziții publice, statele membre garantează că entitatea contractantă nu poate încheia contractul înaintea luării unei decizii de către organismul menționat, cu privire la cererea de măsuri provizorii sau la calea de atac. Suspendarea nu încetează mai devreme de momentul expirării termenului suspensiv, prevăzut la articolul 2a alineatul (2) și la articolul 2d alineatele (4) și (5).

(3a) Cu excepția cazurilor prevăzute la alineatul (3) și la articolul 1 alineatul (5), exercitarea căilor de atac nu are în mod automat un efect suspensiv asupra procedurilor de atribuire a contractului la care se referă.

(4) Statele membre pot să prevadă că organismul responsabil cu soluționarea căilor de atac poate ține seama de efectele probabile ale măsurilor provizorii pentru toate interesele pasibile de a fi prejudiciate, precum și de interesul public, și poate decide neacordarea unor astfel de măsuri, în cazul în care efectele lor negative sunt mai mari decât beneficiile.

Decizia de a nu acorda măsuri provizorii nu aduce atingere niciunei alte revendicări a persoanei care solicită asemenea măsuri.

▼B

(5) Suma plătibilă în conformitate cu alineatul (1) litera (c) trebuie să fie suficient de mare pentru a descuraja entitatea contractantă să comită sau să persiste în comiterea unei încălcări. Plata sumei respective poate fi condiționată de o decizie definitivă care să stabilească faptul că încălcarea a fost într-adevăr comisă.

▼M2

(6) Cu excepția cazurilor prevăzute la articolele 2d-2f, efectele exercitării competențelor menționate la alineatul (1) din prezentul articol asupra unui contract încheiat în urma atribuirii sale sunt stabilite prin dreptul intern.

De asemenea, cu excepția cazurilor în care o decizie trebuie anulată înainte de acordarea unor daune-interese, un stat membru poate să prevadă că, după încheierea unui contract în conformitate cu articolul 1 alineatul (5), cu alineatul (3) al prezentului articol sau cu articolele 2a-2f, competența organismului responsabil de soluționarea căilor de atac se limitează la acordarea unor daune-interese oricărei persoane prejudiciate printr-o încălcare.

▼B

(7) În cazul în care se solicită daune ce reprezintă cheltuielile de elaborare a ofertei sau de participare la procedura de atribuire a unui contract, solicitantului i se va cere numai să dovedească existența unei încălcări a legislației comunitare în domeniul atribuirii prin licitație a contractelor de achiziții publice sau a normelor interne de aplicare a acesteia și că acesta ar fi avut o șansă reală să câștige contractul, dar, ca urmare a încălcării respective, șansa acestuia a fost afectată negativ.

(8) Statele membre trebuie să vegheze ca deciziile adoptate de organele responsabile cu procedurile de soluționare a contestațiilor să poată fi puse în aplicare cu eficacitate.

(9) Întrucât organele responsabile cu procedurile de soluționare a contestațiilor nu sunt organe judecătorești, acestea își motivează în scris deciziile, în toate cazurile. De asemenea, pentru astfel de cazuri, trebuie să se adopte dispoziții care să garanteze că există proceduri prin care orice măsuri presupuse a fi ilegale luate de organismul de soluționare a contestației sau orice presupus viciu în exercitarea puterilor conferite acestuia să poată face obiectul unei reexaminări judecătorești sau a unei reexaminări de către un alt organism cu competențe de

▼B

instanță de judecată sau o ►M2 instanță în înțelesul articolului 234 din tratat ◄, care să fie independente atât față de entitatea contractantă, cât și față de organismul de soluționare a contestației.

Membrii acestui organism independent, menționat la primul alineat, sunt numiți și eliberați din funcție în aceleași condiții ca și membrii magistraturii, în ceea ce privește autoritatea responsabilă cu numirea, durata mandatului și demiterea acestora. Cel puțin președintele acestui organism independent are aceleași calificări juridice și profesionale ca și membrii magistraturii. Organismul independent își va adopta deciziile în urma unei proceduri în care sunt audiate ambele părți, iar deciziile respective sunt obligatorii din punct de vedere juridic, prin mijloacele stabilite de fiecare stat membru.

▼M2

Articolul 2a

Termenul suspensiv

(1) Statele membre garantează că persoanele menționate la articolul 1 alineatul (3) dispun de o perioadă de timp suficientă pentru exercitarea unei căi de atac efective împotriva deciziilor de atribuire a contractelor de achiziții publice adoptate de entitățile contractante, prin adoptarea dispozițiilor necesare care respectă condițiile minime stabilite la alineatul (2) al prezentului articol și la articolul 2c.

(2) Nu se poate încheia niciun contract, ca urmare a deciziei de a atribui un contract circumscris domeniului de aplicare al Directivei 2004/17/CE, înainte de expirarea unui termen de cel puțin zece zile calendaristice, începând cu ziua următoare trimiterii deciziei de atribuire a contractului către ofertanții și candidații interesați prin fax sau alte mijloace electronice sau, în cazul utilizării altor mijloace de comunicare, înainte de expirarea fie a unui termen de cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei de atribuire a contractului către ofertanții și candidații interesați, fie a unui termen de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii deciziei de atribuire a contractului.

Se consideră că ofertanții sunt interesați dacă nu au fost încă excluși definitiv. O excludere este definitivă în cazul în care a fost notificată ofertanților interesați și fie a fost considerată legală de un organism independent responsabil de soluționarea căilor de atac, sau nu mai poate face obiectul unei căi de atac.

Candidații sunt considerați a fi interesați dacă entitatea contractantă nu a făcut publice informațiile privind respingerea cererii lor înaintea notificării deciziei de atribuire a contractului către ofertanții interesați.

Comunicarea deciziei de atribuire către fiecare ofertant și către fiecare candidat interesat este însoțită de următoarele elemente:

— un rezumat al motivelor pertinente, stabilite la articolul 49 alineatul (2) din Directiva 2004/17/CE; și

— o declarație precisă privind termenul suspensiv exact, care poate fi aplicat în temeiul dispozițiilor de drept intern de transpunere a prezentului alineat.

Articolul 2b

Derogări de la termenul suspensiv

Statele membre pot să prevadă că termenele menționate la articolul 2a alineatul (2) nu se aplică în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care Directiva 2004/17/CE nu impune publicarea prealabilă a unui anunț de participare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

▼M2

(b) în cazul în care contractul este atribuit unicului ofertant interesat în sensul articolului 2a alineatul (2) și nu există candidați interesați;

(c) în cazul contractelor bazate pe un sistem dinamic de achiziții, în sensul articolului 15 din Directiva 2004/17/CE.

În cazul invocării prezentei derogări, statele membre garantează absența efectelor respectivului contract în conformitate cu articolele 2d și 2f, în cazul în care:

— există o încălcare a articolului 15 alineatul (5) sau (6) din Directiva 2004/17/CE; și

— valoarea estimată a contractului este egală sau mai mare decât pragurile stabilite la articolul 16 din Directiva 2004/17/CE.

Articolul 2c

Termene de exercitare a căii de atac

În cazul în care un stat membru prevede că orice cale de atac privind o decizie a unei entități contractante, luată în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract circumscris domeniului de aplicare al Directivei 2004/17/CE sau în legătură cu o astfel de procedură, trebuie să fie exercitată înainte de expirarea unui anumit termen, acest termen este de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei entității contractante către ofertantul sau candidatul interesat, în cazul utilizării faxului sau a mijloacelor electronice sau, în cazul utilizării altor mijloace de comunicare, acest termen este egal fie cu cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei entității contractante către ofertantul sau candidatul interesat, fie cu cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii deciziei entității contractante. Decizia entității contractante se comunică fiecărui ofertant sau candidat, însoțită de un rezumat al motivelor pertinente. În cazul formulării unei căi de atac împotriva deciziilor prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă, care nu fac obiectul unei notificări speciale, termenul este de cel puțin zece zile calendaristice începând cu data publicării deciziei respective.

Articolul 2d

Absența efectelor

(1) Statele membre garantează declararea absenței efectelor unui contract de către un organism responsabil de soluționarea căilor de atac independent de entitatea contractantă sau faptul că absența efectelor contractului menționat intervine în urma deciziei unui astfel de organism în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care entitatea contractantă a atribuit un contract fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, fără ca acest lucru să fie permis în conformitate cu Directiva 2004/17/CE;

(b) în cazul încălcării articolului 1 alineatul (5), a articolului 2 alineatul (3) sau a articolului 2a alineatul (2) din prezenta directivă, dacă această încălcare a privat ofertantul care formulează o cale de atac de posibilitatea de a introduce căi de atac precontractuale în cazul în care încălcarea respectivă este combinată cu încălcarea Directivei 2004/17/CE, dacă această încălcare a afectat șansele ofertantului care formulează o cale de atac de a obține contractul;

(c) în cazurile menționate la articolul 2b litera (c) al doilea paragraf din prezenta directivă, dacă statele membre au invocat derogarea de la termenul suspensiv pentru contractele bazate pe un sistem dinamic de achiziții.

▼M2

(2) Efectele declarării absenței efectelor unui contract sunt prevăzute în dreptul intern.

Dreptul intern poate să prevadă anularea retroactivă a tuturor obligațiilor contractuale sau să anuleze numai acele obligații care urmează încă să fie executate. În acest ultim caz, statele membre prevăd aplicarea altor sancțiuni în sensul articolului 2e alineatul (2).

(3) Statele membre pot să prevadă posibilitatea ca organismul responsabil de soluționarea căilor de atac independent de entitatea contractantă, să nu declare un contract ca fiind lipsit de efecte, chiar dacă acesta a fost atribuit în mod ilegal, potrivit alineatului (1), dacă acest organism constată, după analizarea tuturor aspectelor relevante, că motive imperative de interes general impun menținerea efectelor contractului. În acest caz, statele membre prevăd, în schimb, aplicarea unor sancțiuni alternative, în sensul articolului 2e alineatul (2).

Interesele economice legate de capacitatea contractului de a produce efecte pot fi avute în vedere ca motiv imperativ numai dacă, în circumstanțe excepționale, absența efectelor ar conduce la consecințe disproporționate.

Cu toate acestea, interesele economice în legătură directă cu contractul în cauză nu constituie motive imperative de interes general. Interesele economice în legătură directă cu contractul cuprind, printre altele, costurile generate de întârzieri în executarea contractului, costurile generate de lansarea unei noi proceduri de achiziții, costurile generate de schimbarea operatorului economic care realizează contractul și costurile cu privire la obligațiile legale care rezultă din absența efectelor contractului.

(4) Statele membre prevăd că alineatul (1) litera (a) din prezentul articol nu se aplică în cazul în care:

— entitatea contractantă consideră că atribuirea unui contract fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* este permisă în conformitate cu Directiva 2004/17/CE;

— entitatea contractantă a publicat un anunț în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în conformitate cu articolul 3a din prezenta directivă, exprimându-și intenția de a încheia contractul; și

— contractul nu a fost încheiat înainte de expirarea unui termen de cel puțin 10 zile calendaristice începând cu ziua următoare publicării respectivului anunț.

(5) Statele membre prevăd că alineatul (1) litera (c) din prezentul articol nu se aplică în cazul în care:

— entitatea contractantă consideră că atribuirea unui contract este conformă cu articolul 15 alineatele (5) și (6) din Directiva 2004/17/CE;

— entitatea contractantă a trimis ofertanților interesați decizia de atribuire a contractului, însoțită de un rezumat al motivelor, astfel cum este menționat în articolul 2a alineatul (2) al patrulea paragraf prima liniuță din prezenta directivă; și

— contractul nu a fost încheiat înainte de expirarea unui termen de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei de atribuire a contractului către ofertanții interesați prin fax sau alte mijloace electronice sau, în cazul utilizării altor mijloace de comunicare, înainte de expirarea fie a unui termen de cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei de atribuire a contractului către ofertanții interesați, fie a unui termen de zece zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii deciziei de atribuire a contractului.

▼M2

Articolul 2e

Încălcări ale prezentei directive și sancțiuni alternative

(1) În cazul unei încălcări a articolului 1 alineatul (5), a articolului 2 alineatul (3) sau a articolului 2a alineatul (2), care nu face obiectul articolului 2d alineatul (1) litera (b), statele membre prevăd absența efectelor contractului, în conformitate cu articolul 2d alineatele (1)-(3) sau sancțiuni alternative. Statele membre pot să prevadă că organismul responsabil de soluționarea căilor de atac independent de entitatea contractantă decide, după evaluarea tuturor aspectelor relevante, dacă ar trebui declarată absența efectelor contractului sau dacă ar trebui să se aplice sancțiuni alternative.

(2) Sancțiunile alternative trebuie să fie eficiente, proporționate și descurajante. Sancțiunile alternative constau în:

— aplicarea unor amenzi entității contractante; sau

— reducerea duratei contractului.

Statele membre pot să acorde organismului responsabil de soluționarea căilor de atac o marjă largă de apreciere, care să îi permită să țină seama de toți factorii relevanți, inclusiv de gradul de gravitate a încălcării, comportamentul entității contractante și, în situațiile menționate la articolul 2d alineatul (2), măsura în care contractul rămâne în vigoare.

Acordarea unor daune-interese nu reprezintă o sancțiune adecvată în sensul prezentului alineat.

Articolul 2f

Termene

(1) Statele membre pot să prevadă că o cale de atac în conformitate cu articolul 2d alineatul (1) trebuie exercitată:

(a) înainte de expirarea unui termen de cel puțin 30 de zile calendaristice începând cu ziua următoare:

— publicării de către entitatea contractantă a anunțului de atribuire a contractului în conformitate cu articolele 43 și 44 din Directiva 2004/17/CE, cu condiția ca respectivul anunț să conțină justificarea deciziei entității contractante de a atribui contractul fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*; sau

— informării de către entitatea contractantă a ofertanților și candidaților interesați cu privire la încheierea contractului, cu condiția ca informarea să fie însoțită de un rezumat al motivelor pertinente stabilite la articolul 49 alineatul (2) din Directiva 2004/17/CE. Această opțiune se aplică și în cazurile menționate la articolul 2b litera (c) din prezenta directivă;

(b) și în orice caz, înainte de expirarea unui termen de cel puțin 6 luni începând cu ziua următoare încheierii contractului.

(2) În toate celelalte cazuri, inclusiv formularea unei căi de atac conform articolului 2e alineatul (1), termenele pentru formularea unei căi de atac sunt determinate de dreptul intern, sub rezerva dispozițiilor articolului 2c.

▼B

CAPITOLUL 2

Atestarea

▼M2

Articolul 3

Statele membre conferă entităților contractante posibilitatea de a recurge la un sistem de atestare în conformitate cu articolele 4-7.

Articolul 3a

Conținutul unui anunț de transparență *ex ante* voluntară

Anunțul menționat la articolul 2d alineatul (4) a doua liniuță, al cărui format este adoptat de Comisie în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 3b alineatul (2), conține următoarele informații:

(a) numele și datele de contact ale entității contractante;

(b) descrierea obiectului contractului;

(c) justificarea deciziei entității contractante de atribuire a contractului fără publicarea prealabilă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a unui anunț de participare;

(d) numele și datele de contact ale operatorului economic în favoarea căruia a fost luată o decizie de atribuire; și

(e) dacă este cazul, orice altă informație considerată utilă de entitatea contractantă.

Articolul 3b

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul consultativ pentru achiziții publice constituit în temeiul articolului 1 din Decizia 71/306/CEE a Consiliului din 26 iulie 1971 ([1]) (denumit în continuare „comitetul”).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ([2]), având în vedere dispozițiile articolului 8.

▼B

CAPITOLUL 3

Mecanism de corecție

▼M2

Articolul 8

Mecanismul de remediere

(1) Comisia poate invoca procedura prevăzută la alineatele (2)-(5) în cazul în care consideră că, înainte de încheierea unui contract, a fost săvârșită o încălcare gravă a legislației comunitare în domeniul achizi-

([1]) JO L 185, 16.8.1971, p. 15. Decizie modificată prin Decizia 77/63/CEE (JO L 13, 15.1.1977, p. 15).

([2]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

▼M2

ților publice în cursul unei proceduri de atribuire a unui contract circumscris domeniului de aplicare al Directivei 2004/17/CE sau în legătură cu articolul 27 litera (a) din respectiva directivă, în cazul entităților contractante cărora li se aplică dispoziția în cauză.

(2) Comisia notifică statul membru în cauză asupra motivelor care au condus la concluzia că s-a săvârșit o încălcare gravă și solicită remedierea acesteia prin mijloace corespunzătoare.

(3) În termen de 21 de zile calendaristice de la primirea notificării menționate la alineatul (2), statul membru respectiv transmite Comisiei:

(a) confirmarea faptului că încălcarea a fost remediată;

(b) o notă motivată privind rațiunea pentru care nu s-a procedat la remedierea acesteia; sau

(c) o notificare conform căreia procedura de atribuire a contractului a fost suspendată fie de entitatea contractantă, din proprie inițiativă, fie în virtutea competențelor menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a).

(4) O notă motivată comunicată în conformitate cu alineatul (3) litera (b) se poate întemeia, printre altele, pe faptul că presupusa încălcare constituie deja obiectul unor proceduri judiciare sau al unei căi de atac astfel cum este menționată la articolul 2 alineatul (9). În acest caz, statul membru în cauză informează Comisia despre rezultatul procedurilor respective, de îndată ce acestea devin cunoscute.

(5) În cazul în care s-a transmis o notificare potrivit căreia procedura de atribuire a contractului a fost suspendată în conformitate cu alineatul (3) litera (c), statul membru în cauză informează Comisia în momentul în care această suspendare este ridicată sau în care se inițiază o altă procedură de atribuire a contractului care are, în totalitate sau parțial, același obiect. Această nouă notificare confirmă faptul că presupusa încălcare a fost remediată sau include o notă motivată privind cauza pentru care nu s-a efectuat remedierea.

▼B

CAPITOLUL 4

Concilierea

▼M2

_____

▼B

CAPITOLUL 5

Dispoziții finale

▼M2

Articolul 12

Punerea în aplicare

(1) Comisia poate solicita statelor membre, după consultarea comitetului, să furnizeze informații în legătură cu funcționarea căilor de atac la nivel național.

(2) Statele membre transmit anual Comisiei textul tuturor deciziilor, însoțite de expunerile de motive, adoptate de organismele responsabile de soluționarea căilor de atac, în conformitate cu articolul 2d alineatul (3).

▼M2

Articolul 12a

Reexaminarea

Până la 20 decembrie 2012, Comisia reexaminează punerea în aplicare a prezentei directive și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului referitor la eficacitatea acesteia, și în special referitor la eficacitatea sancțiunilor alternative și a termenelor.

▼B

Articolul 13

(1) Înainte de 1 ianuarie 1993, statele membre adoptă măsurile necesare pentru asigurarea conformității cu prezenta directivă. Spania adoptă aceste măsuri până la 30 iunie 1995. Republica Elenă și Republica Portugheză adoptă aceste măsuri până la 30 iunie 1997. Acestea vor informa de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre pun în aplicare măsurile menționate la alineatul 1 la aceleași date cu cele stabilite de Directiva 90/531/CEE.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 14

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼M2

_____